

Burmas etniska minoriteter:

Oroligt för Aung San Suu Kyi

Nu bränns hundratals hus i den muslimska folkgruppen rohingyas områden i Burma – även känt som Myanmar – där man nyss anträtt en mer demokratisk väg. Den etniska oron kommer i en särskilt känslig tid för Burma, som söker att genomföra demokratiska reformer och locka till sig fler utländska investeringar.

Myndigheterna i Burma, har infört undantagstillstånd i Rakhine- (Arakan-) provinsen efter det att minst sju personer har dödats. En buddhistisk kvinna mördades och efter detta skedde en massaker på muslimer på en buss av buddhistiska medborgargarden.

Mizzima, en burmesisk nyhetsbyrå i Indien, rapporterade att sedan utbrottet av våld, har 500 hus bränts eller raserats i regionen, medan 5 000 människor har blivit hemlösa.

Arakanprovinsens stora muslimska befolkning består huvudsakligen av rohingyas, ett folk som FN och andra grupper har kallat de mest förföljda människorna på jorden. Nu bränns alltså deras hus och många har dödats.

Rohingyas, som alltså huvudsakligen är en muslimsk folkgrupp med flerhundraårig hemortsrätt i Burma, är koncentrerade till de nordvästra delarna av landet, inklusive Rakhine/ Arakan. Bangladesh, som redan rymmer tiotusentals rohingyas i flyktingläger, vill inte längre ha rohingyas i sin redan överfulla nation. I brist på burmesiskt medborgarskap befinner sig rohingyaflyktingarna i Bangladesh i huvudsak i ett slags limbo.

FN:s flyktingorgan UNHCR uppskattar att det finns cirka 800 000 rohingyas i tre distrikt i delstaten Rakhine som gränsar till Bangladesh och det har varit flera utbrott av våld där. Fientligheten mot rohingyas anses gå på djupet bland Myanmars övervägande buddhistiska, etniskt burmesiska majoritet. Regeringen och många burmeser vägrar att ens erkänna dem som ”rohingya”, utan betecknar dem som ”bengaler”.

FN och andra internationella organ har sedan länge fördömt Burmas behandling av sina etniska minoriteter – ett stort problem bland västerländska demokratier som fortfarande upprätthåller vissa sanktioner mot landet.

Enligt FN är de rohingyas som bor i Burma

förbjudna att äga egendom, gifta sig eller ens resa utan statligt tillstånd. Många har varit föremål för påtvingat slavarbete och utpressning av myndigheterna. Mizzima rapporterade att rohingyavinnor i Burma historiskt har varit utsatta för sexuella övergrepp och våldtäkter av burmesiska soldater. Det är dock oklart om sådana grymheter kvarstår i dag.

Rohingyas har nekats medborgarskap, får inte gifta sig och tvingas byta sina muslimska namn med hänvisning till att med den burmesiska identiteten följer att man är buddhist.

I Burma är rohingyas alltså statslösa och ses som illegala invandrare. Muslimer står officiellt för 4 procent av Burmas 60 miljoner invånare, men den verkliga siffran kan vara mycket högre.

De akuta åtgärderna mot det senaste våldet har införts av den nominellt civila regeringen under president Thein Sein, som tog makten i mars 2011.

Burmakännare anar oråd. Sprider sig våldet, och kan den demokratiskt valda regeringen inte stoppa det, väntar militären i kulisserna. De kan då med hänvisning till oroligheterna återinträda på scenen.

Kanske fanns den planen redan klar när våldet bröt ut i Arakanprovinsen. Eller initierades det rentav av militären eller närstående krafter – rädda för att den muslimska folkgruppen ska få säte i parlamentet.

Aung San Suu Kyi har all anledning att känna oro för framtiden.

Från en demonstration 17/6 2012 på Mynttorget i Stockholm
Foto: Henrik Persson

Ledare

Henrik Persson
Ola Persson